

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1809 van 19 september 2007
In de zaak X /IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Turkse nationaliteit, op 18 september 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing en de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 september 2007 tot terugdrijving en de schorsing en de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 17 september 2007, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 september 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2007 om 7u45.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE KERCHOVE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verzoekende partij vordert in eenzelfde verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing en de vernietiging van de beslissing van de gemachtigde

van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 september 2007 tot teruggedrijving van betrokkene naar Turkije op woensdag 19 september 2007, om 11.15 uur en de schorsing en de vernietiging van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 september 2007 tot vasthouding. Zij stelt dat zij haar gewoonlijk verblijf heeft bij haar zoon die in België woont en de Belgische nationaliteit heeft.

2. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de verzoekende partij naar aanleiding van een luchthavencontrole op 17 september om 16.26 uur werd aangetroffen in het bezit van een geldig verblijfsdocument (vreemdelingenidentiteitskaart nr. X afgegeven te Koekelberg op 08.06.06 en geldig tot 06.06.11).

Ter terechtzitting bevestigt de verzoekende partij dat zij in het bezit was van een verblijfsvergunning die zij verkreeg nadat zij in 2002 een aanvraag tot vestiging had ingediend op basis van haar bloedverwantschap met haar zoon X, van Belgische nationaliteit, die haar ten laste nam. De verwerende partij betwist dit gegeven niet.

Uit haar paspoort bleek dat haar laatste uitreisstempel dateert van 22 juni 2006. De verzoekende partij erkent dat zij het Belgisch grondgebied op die datum heeft verlaten wat betekent dat zij het Belgisch grondgebied gedurende een periode van 15 maanden heeft verlaten. Zij verklaart aan de politie dat zij haar voornemen om het land te verlaten niet heeft medegedeeld aan het gemeentebestuur van haar hoofdverblijfplaats. Evenmin heeft zij haar voornemen om terug te keren ter kennis gebracht in overeenstemming met artikel 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze feitelijke gegevens worden ter terechtzitting niet betwist. Door de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken wordt op 17 september 2007 een beslissing tot teruggedrijving genomen. Uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 september 2007 het verblijfsdocument van betrokkene met nummer X ingetrokken heeft. De bestreden beslissing werd op 17 september 2007 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

3. Overeenkomstig artikel 39/82, §§1 en 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de derde voorwaarde van voormeld artikel 39/82 betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing aan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken. Deze bepaling dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

De verzoekende partij voert aan voor wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft wat volgt:

"l'exécution de l'acte attaqué causerait incontestablement à la requérante un préjudice grave et difficilement réparable.

l'exécution immédiate de l'acte attaqué porterait préjudice à la requérante qui s'est trouvée dans cette situation indépendamment de sa volonté puisque sa santé en a décidé ainsi, et prévoit de la renvoyer en Turquie alors qu'elle est titulaire d'un titre de séjour et réside habituellement avec son fils belge en Belgique. »

Met deze algemene bewoordingen waarin de verzoekende partij stelt dat haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat in een teruggrijving naar Turkije terwijl ze een verblijfstitel heeft in België waar ze gewoonlijk verblijft bij haar zoon, die van Belgische nationaliteit is en woont in België, beperkt zij zich tot een loutere bewering. Zij verzuimt enige concrete op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aan te brengen die haar een moeilijk te herstellen nadeel toebrengen. Zij maakt niet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een ernstig, laat staan een moeilijk te herstellen nadeel zal veroorzaken.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing steunt op het feit dat de verzoekende partij *"niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken"* is (artikel 3, eerste lid, 3°, van de voormelde wet van 15 december 1980). Artikel 19 van de voormelde wet bepaalt dat de vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en die het land verlaat, gedurende een jaar recht heeft op terugkeer. De verzoekende partij wenste echter na een afwezigheid van 15 maanden het Rijk opnieuw te betreden. Uit het administratief dossier en ter terechtzitting betwist de verzoekende partij niet dat zij het gemeentebestuur, overeenkomstig artikel 39 van voormeld koninklijk besluit van 8 oktober 1981, niet op de hoogte bracht van haar vertrek en verblijf gedurende meer dan een jaar in het buitenland en dat zij nagelaten heeft het gemeentebestuur te verwittigen van haar voornemen tot terugkeer ondanks haar verblijf van meer dan een jaar in het buitenland, ten gevolge waarvan haar verblijfs- of vestigingsvergunning prima facie ongeldig werd (artikel 35 van voormeld koninklijk besluit).

Het medisch attest dat de verzoekende partij neerlegt stelt dat de verzoekende partij niet in staat was te reizen in de periode van 1 april 2007 tot 1 september 2007. Met dit medisch attest wordt niet aangetoond dat zij niet in staat was het gemeentebestuur op de hoogte te brengen van haar vertrek of terugkeer. Omdat de verzoekende partij nagelaten heeft de nodige stappen te ondernemen bij het gemeentebestuur is het aangehaalde moeilijk te herstellen nadeel geheel aan haar eigen handwijze te wijten.

Derhalve is niet voldaan aan de derde voorwaarde van artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. De verzoekende partij vordert de schorsing en de vernietiging van de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Ter terechtzitting worden partijen erop gewezen dat artikel 71 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen bevoegd is om zich uit te spreken of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot teruggrijping van 17 september 2007, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en zeven door:

mevr. M. BEELEN, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS.

M. BEELEN.